РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Стоянка Гинева Черкезова

Институт за изследване на населението и човека при Българска академия на науките
Професионално направление: 3.8. Икономика

върху научните трудове за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност доцент в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата (Социално-демографски дисбаланси и неравенства, методология на социологическите изследвания), обявен в ДВ бр. 56 от 11.07.2025 г., с кандидат гл. асистент д-р Любомир Ивов Стойчев /Вх. № ЧР-01-231/28.08.2025 г./.

Гл. асистент д-р Любомир Стойчев е единствен кандидат. Настоящата рецензия е изготвена съгласно изискванията на ЗРАСРБ и Правилник за неговото прилагане и Вътрешен правилник и процедури на ИИНЧ. Представените от Любомир Стойчев комплект материали са в съответствие със Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и Правилника за неговото прилагане (ППЗРАСРБ), Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности в Българска академия на науките и Правилника за условията и реда за заемане на академични длъжности „асистент“, „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ в ИИНЧ – БАН. Документите включват: Заявления, автобиография, дипломи за придобити степени и длъжности, удостоверение за стаж, копия списък на публикациите за участие в конкурса с приложени копия от хабилитационен монографичен труд и 22 други публикации, Справка за минималните изисквания, справка за научните приноси и резюмета на публикациите на български и английски език , списък с цитирания и декларация за оригиналност и достоверност.

Любомир Стойчев е завършил висшето си образование в Софийски университет "Св. Климент Охридски" – бакалавърска (през 1999 г.) и магистърска степен (през 2003 г.) съответно по специалности Политология и Педагогика на девиантното поведение. Междувременно има една успешна специализация по Управление (икономика) на образованието в Университета в Осло, Норвегия с ръководител проф. Арильд Тьелдвол през 2000 година. А след магистратурата има втора специализация в областта на Криминология, социология на девиантното поведение в Департамента по социология и Сейнт Крос Колидж на Оксфордския университет, Великобритания с ръководител д-р Хедър Хамил през 2006-2007 г. Защитава докторската си дисертация през 2016 г. в Института за изследване на населението и човека в направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата с дисертация на тема " Престъпността сред малолетните и непълнолетните в България след 1990 година, динамика, условия и фактори, и отражението й върху качеството на човешкия капитал в страната ", научен ръководител доц. д-р Мария Белчева.

Паралелно с образованието си Любомир Стойчев има богат натрупан изследователски опит в продължение на повече от 21 години, от които 16 години в ИИНЧ като: анкетьор и помощник изследовател към Съвета за криминологични изследвания към Главна прокуратура на Р България (1997 г.); технически редактор – бази данни към Агенция за инвестиционна информация ЕООД (2001 - 2005 г.); социолог-пенолог към Български хелзинкски комитет (2007 - 2008 г.); последователно (от 2009 г. до сега) научен сътрудник III ст., асистент и главен асистент в направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата, научна специалност „Социология“ първоначално в Центъра за изследване на населението при БАН и след това в неговия правоприемник - Институт за изследване на населението и човека при БАН.

Биографията му, както и личните ми впечатления от кандидата свидетелстват за натрупани умения в различни изследователски полета и разнообразни изследователски роли – теренни умения за структуриране и водене на интервюта, фокус-групи и анкети в социално-демографски, социологически и криминологични изследвания, майсторство при обработка, систематизиране и

анализиране на качествени и количествени данни с разнообразни методи и мултидисциплинарен характер, вещина при разработване на методически и методологически инструментариум, блестящи способности за интерпретация и научно-обосновани обобщения, както и за научно писане, редакция, превод и съставителска дейност.

Гл. ас. Стойчев демонстрира през годините висока степен на детайлност, точност и отговорност при работа с данни и прецизност и внимание при работа с чувствителна информация. Отвъд типично научните му умения той показва великолепни способности за ефективна комуникация, сътрудничество в мултидисциплинарни екипи, комуникиране на научна информация в разнообразни формати, за всякакъв вид публика и цели – фундаментални, научно-популярни и управленско-прагматични.

I. Изследователска (творческа) дейност и резултати.

За целите на настоящия конкурс гл. ас. Стойчев е предоставил хабилитационен труд – колективна монография, в която той е автор на три глави и съавтор в увода и една глава и има 29,3 % участие, които се равняват на 164 страници по БДС. Към монографията е предоставен разделителен протокол, подписан от всички автори. Приносът на гл. ас. Стойчев отговаря на определението за монография, според което той самостоятелно трябва да има минимум 100 стандартни страници в § 5., т. 9 от Правилника за условията и реда за заемане на академични длъжности „асистент“, „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ в ИИНЧ – БАН, респективно на т. 5 от забележките към Приложението на Правилника за прилагане на закона за развитието на академичния състав в Република България (последно изменение на приложението - ДВ, бр. 23 от 2025 г.). С това предоставеният труд изпълнява изискването за хабилитационен труд.

Отделно гл. ас. Стойчев е предоставил общо 22 публикации, както следва:

- 9 статии и доклади, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове, от тях 6 самостоятелни;
- 1 студия в издание в Q1;
- 6 студии, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове, от тях половината самостоятелни;
- 8 глави от колективни монографии, от тях 1 самостоятелна.

1. Оценка на монографичния труд и научни и научно-приложни приноси на кандидата

В колективната монография кандидатът е разработил следните теми: жилищната ситуация и жилищните потребности на уязвимите етнически и религиозни общности, нагласите на българите спрямо ромите, нагласите към имигрантите в България. Прави впечатление прецизността, ориентацията към детайла, научната етичност, внимателното боравене с фактите и професионализмът, с които е работил Любомир Стойчев. Направените анализи и изводи разглеждат системно и задълбочено уязвимостта и контекста, в който тя се случва. Жилищната ситуация на уязвимите етнически и религиозни общности, нагласите на българите спрямо ромите, нагласите към имигрантите в България са разглеждани като част от по-висша система – тази на изключването, дезинтеграцията и уязвимостта в различни аспекти на живота на етническите и религиозните общности в България. Тази системност се наблюдава в работата му и по отношение на взаимовръзката между стъпване на теоретични постановки, използвани подходи и индикатори, емпирично изведени научни факти и прагматични предложения за политиките.

В глава 5, „Жилищната ситуация в Република България. Жилищните нужди на уязвимите етнически и религиозни общности“ могат да бъдат откроени следните приноси:

- ***Теоретично-концептуален:*** Поставя нов фокус върху жилищната ситуация сред уязвимите групи, като надхвърля традиционните икономически и културни обяснения. Въвежда интерпретативен подход, основан на бедността и социалните неравенства като първопричини за жилищните проблеми. Разкрива взаимовръзките между жилищните

условия и други социални процеси – икономически, образователни, здравни, демографски. Предлага интердисциплинарен прочит на жилищния въпрос – през социологическа, демографска, правна и политическа перспектива. По този начин преодолява рамката, която приписва жилищните проблеми на „културните особености" на уязвимите групи, и ги разглежда като структурен социален проблем. Поставя основата на нов аналитичен модел, който интегрира данните за бедност, неравенство, достъп до инфраструктура и качество на жилищния фонд. Това префокусиране предлага ново разбиране за социалната функция на жилището – не просто като имот, а като базов елемент на човешкото достойнство и социална интеграция.

- ***Научно-емпирични:*** Обогатява научното познание за възприятията на гражданите относно социалната справедливост и ефективността на жилищната политика като извежда нови научни факти въз основа на специално проведено за целта на изследването емпирично проучване на обществените нагласи към жилищната политика. Например, показва, че жилищната политика има силен потенциал да влияе върху социалното доверие и чувството за справедливост в обществото. Друг пример е, че открива връзка между социално-икономически статус, образование и подкрепа за различни политики – узаконяване на незаконни жилища или продажба на общински жилища: склонността на нискообразованите и по-бедните слоеве да подкрепят политики за узаконяване и държавна намеса, докато по-образованите изразяват по-голяма толерантност към пазарни решения.
- ***Методологичен:*** Въз основа на горепосочената теоретична постановка и на ясна аргументация за необходимостта от разработване на нови индикатори за жилищната ситуация, Стойчев изработва система от взаимосвързани индикатори и въвежда нови показатели за измерване на ефектите от жилищните политики, особено спрямо уязвими етнически групи. Това позволява оригинално и задълбочено да се оцени ефекта от тези политики, който отива отвъд тесните разбирания за това какво е жилищна политика. Освен това формулира препоръки за въвеждане на индикатори за мониторинг на дискриминационни практики в жилищната сфера.
- ***Научно-приложни:*** Предлага аргументирана критика на съществуващите жилищни практики, които задълбочават социалните неравенства. Разкрива системни дефицити в публичните политики – липса на контрол, неравномерно прилагане на мерките, неадекватно данъчно и разрешително регулиране. Обосновава необходимостта от структурни и административни реформи в управлението на жилищната политика. Подчертава необходимостта от намеса на държавата на пазара на наеми и необитаеми жилища, за да бъдат защитени интересите на бедните и маргинализираните граждани. Извежда конкретни предложения за жилищните политики като увеличаване на държавния и общинския жилищен фонд чрез строителство и закупуване на жилища, а не чрез ваучери и временна финансова помощ; пренасочване на средствата за енергийна ефективност към уязвими домакинства, които не могат сами да поддържат жилищата си. **В глава 11** тези практико-приложи приноси са допълнени с още. Изведени са конкретни препоръки за мерки и жилищни политики, насочени към намаляване на демографските дисбаланси и като част от цялостна система от политики за социално включване.

В глава 8, „Нагласи и дистанции на българите във фертилна възраст спрямо ромите" могат да бъдат откроени следните приноси:

- ***Теоретични и концептуални:*** Кандидатът рамкира социологически предразсъдъците и стереотипите спрямо етносите като плод на процесите на социализация, медийно въздействие и културно наследство като ги адаптира за българската социална среда и задълбочено интерпретира:
  - възрастовите и генерационните различия в дистанциите и нагласите спрямо етносите като резултат от влиянието на социализацията в различни политически режими (тоталитарен социализъм срещу демократичен преход);

- джендърните различия през отражението на социалните роли върху толерантността (донякъде оригинално за българския контекст);
- образователните ефекти върху дистанциите в контекста на „образователна инфлация“ и „образователен псевдопродукт“ като въвежда локален социологически смисъл на девалвацията на образователния продукт в условията на демографско свиване и институционална фрагментация.

- ***Научно-емпирични:*** Могат да бъдат изведени редица потвърдени научни факти както и нови въз основа на предложения емпиричен анализ на влиянието на възрастта, пола, образованието и степента на урбанизация върху етническите дистанции и нагласи. Такива са емпиричното потвърждение на устойчиви негативни нагласи към ромите, регистрирането на различия в толерантността според степента на урбанизация, верификация на стабилността на нагласите сравними с процеси, наблюдавани в други страни и т.н. Биха могли да бъдат откроени следните научни **приноси с по-висока оригиналност, които са свързани и имат силен теоретичен заряд**:
  - Идеята, че формалното образование не гарантира социална толерантност не е съвсем нова теоретично. Изследванията показват, че формалното образование често се свързва с по-висока толерантност, но тази връзка не е универсална и зависи от страна, социален контекст, вид на малцинството и др.(напр. в Borgonovi, 2012; Isac, 2015). Но няма достатъчно задълбочени доказателства за това конкретно за българския контекст. Настоящото изследване дава количествено измерение на тази идея, свързва я с концепта за „образователен псевдопродукт“ и емпирично показва нейната релевантност.
  - Откритието, че по-младите поколения са по-нетолерантни спрямо малцинствените групи (ромите) от по-възрастните е в разрез с често срещаната хипотеза в социологическия дискурс в България, че по-младите са по-отворени и интегративни.
  - Интересен научен факт е също, че дистанциите и нагласите спрямо интеграцията им в образователен контекст не се влияе от това дали респондентите имат или нямат деца.
- ***Научно-приложни:*** В главата се дават насоки за формулиране на реалистични интеграционни политики и се предлага емпирична основа за планиране на политики, отчитащи действителните обществени нагласи, а не само нормативните цели. Освен това се извеждат някои препоръки за образователните политики и се коментира въвеждането на т.нар. „образователен борд“.

В глава 9, „Нагласи към имигрантите“ могат да бъдат откроени следните приноси:

- ***Теоретични и концептуални:*** като теоретичен принос, който е оригинален за българския контекст и обществен дискурс може да се отсее идентифицирането на двойния стандарт „желан – нежелан имигрант“ и това, че толерантността зависи не от мигрантския статус, а от произход, религия и икономическа „полезност“.
- ***Научно-емпирични:*** тук могат да бъдат изброени редица нови научни факти като нетолерантността като икономически, а не като културен страх във възрастовата група 28–33 г. със средно образование, че статусът в заетостта е по-силен фактор за толерантност от образованието, че доходите влияят на толерантността, но резултатът е несолиден, че семейното положение и родителството повишават толерантността към съвместно обучение с деца мигранти, че хората с по-ниско образование показват по-висока склонност към съпричастност, тъй като се идентифицират със социалната уязвимост на мигрантите и т.н. Оригинален принос е установяването на връзката между дял на мигрантите и БВП в една страна, което поставя под въпрос доминиращия публичен наратив, че имигрантите са икономическа тежест.

Като общ практико-приложен принос в 8 и 9-та глава може да се отбележи неколкократното аргументиране по различен начин на това, че социалните нагласи на мнозинството не са просто фонов фактор, а решаващ контекст за успеха или провала на интеграционните политики.

В глава 11, „Мерки за намаляване на демографските дисбаланси и на социалните неравенства, свързани с етничността“ макар и трудно да могат да бъдат отделени приносите на гл. ас. Стойчев от тези на проф. Томова, все пак изпъкват няколко научно приложни приноса, които са явен и директен резултат от работата на автора в глави 5, 8 и 9. Такива са предложените мерки за въвеждане на обучение по права на детето и по човешки права във всички образователни степени, както и на елементи на гражданско и интеркултурно образование още в началния и основния курс, създаването на нормативни, организационни и финансови условия за събиране и предоставяне на текуща статистическа информация за различни характеристики на населението по етнически признак и 7 мерки за жилищни политики. Предложените мерки имат правен, стратегически и оперативен характер.

В обобщение мога убедено да потвърдя, че представения хабилитационен труд на гл. ас. Любомир Стойчев има много достойнства и значими научни и научно-приложни приноси. , както и великолепно демонстрира неговите разнообразни умения

2. Оценка на приносите в останалите приложени публикации

Представените 22 публикации за целите на конкурса отговарят на изискването за рецензираност на изданията, в които са поместени. Представените две публикации, които на пръв поглед имат връзка с темата на дисертацията на кандидата не включват текстове, които са част от дисертационния му труд и отиват отвъд неговата рамка. Поради тази причина, те са включени в рецензията. При изготвянето на рецензията са включени също публикациите в съавторство като изводите са направени само за тази част от публикациите, на които гл. ас. Стойчев е автор.

В представените публикации се наблюдава трайна и последователна тематика в областта на социалните неравенства и профилите уязвимост на различни групи от населението - младежи в България, които са извън образование, заетост или обучение, роми, български турци, мигранти, безработни, младежи настанени в корекционни учебни заведения и непълнолетни извършители на престъпления и т.н. Другата основна тема в изследванията на кандидата е социални дистанции, нагласи и етнически отношения. С това той напълно отговаря на профил ориентиран към социално-демографски дисбаланси и неравенства.

Множеството публикации са основно базирани на първични емпирични данни (национални представителни изследвания, пилотни изследвания, международни сравнения) и професионално владеене на количествени методи (регресионни модели, стандартизация, корелационни анализи, тетрахорични корелации, мултивариантни модели), както и умения в качествените изследвания са ключови за профил, ориентиран към методология на социологическите изследвания.

Работата на кандидата е мултидисциплинарна и включва основно елементи от социологическите, демографските, икономическите и политологичните изследвания, което позволява на автора да развива много добре контекстите и да рамкира структурните особености, в които се наблюдават изследваните процеси и явления. Зададеният максимален обем на рецензията не позволява да бъдат изброени всички приноси на автора от представените изследвания. Обобщено научните приноси включват **обогатяване на научното познание**, чрез извеждане на нови научни факти свързани с:

- Количествено изграждане на профили на младежите извън образование, заетост и обучение, завърналите се краткосрочни емигранти, непълнолетни правонарушители;
- Разкриване на системни неравенства и/или структурни бариери в образованието, заетостта/ безработицата, доходите и жилищните условия между етнически групи (роми, българи, турци);
- Емпирично доказване на фактори и детерминанти, които възпроизвеждат бедността и социалното изключване;
- Количествено изследване на социалните дистанции и нетолерантността към различни групи, нагласите към междуетнически бракове;

Сред **новите научни факти** могат да бъдат откроени различията в расизма между България, Италия и Словения, емпиричните доказателства за това, че 1) сходствата в профилите между ромски и български непълнолетни правонарушители са повече от различията, 2) нарастването на неравенствата в доходите стимулира интереса към висше образование като средство за социална мобилност; 3) завърналите се млади емигранти са предимно със средно образование, а делът на висшистите сред тях е под националната средна стойност; 4) диспропорционално висок дял на ромските NEET (53.6% спрямо 19.3% общо население), както и различия по пол; 5) бедността е важен, но не единствен фактор за включването на ромските младежи в образование и на пазара на труда; 6) откритието, че ако бедността сред ромите бъде намалена до средните нива в страната, делът на NEET ще спадне с 17.4 процентни пункта.

Сериозен **методологичен принос** е изработването на нови индикатори за оценка на интеграцията на ромската младеж (напр. процент младежи извън образование, заетост и обучение с достъп до компютър/таблет, навици за четене). Те позволяват по-прецизен мониторинг на ефективността на политиките. Друг **методологичен и едновременно с това приложен принос** е адаптирането на статистически индикатори за проследяване на динамиката на включването, приложими при мониторинг на политики.

Сред **научно-приложните приноси** могат да бъдат изведени: 1) препоръките за интегрирани политики за намаляване на младежите извън образование, заетост и обучение сред уязвими етнически групи чрез съчетаване на мерки срещу бедността и социални интервенции; 2) доказването на необходимостта от политики за десегрегация; 3) профилите на рискови младежки групи, подпомагащи институциите в таргетирането на програми; 4) Създадената аналитична основа за антидискриминационни политики чрез данните социални дистанции. 5) фактите от изследванията, които дават научно основание за разнообразни политики за равен достъп.

3. Цитиране от други автори.

Кандидатът е представил коректно и изключително прецизно цитиранията, включително на тези, в които е съавтор като е включил само цитиранията на негови текстове. От представената справка е видимо, че той е разпознаваем сред научната общност в България и в чужбина като 6 цитирания са в публикации в издания, индексирани в Web of Science и Scopus.

4. Оценка на резултатите от участие в изследователски и творчески проекти и приложение на получените резултати в практиката.

Гл. ас. Любомир Стойчев има богат натрупан опит в изследвания като за целите на конкурса е представил участието само в част от тях. Според списъка кандидатът има участие в 16 проекта, от които 7 международни, финансирани от Световна банка, Европейската комисия, Агенцията на Европейския съюз за основни права, Агенцията за образование, аудиовизия и култура на ЕС. Сред проектите му, реализирани в България може да бъде откроен проект „Мерки за преодоляване на демографската криза в Република България“, както и „Проблеми на ромската интеграция в България“, чийто ръководител е той.

5. Научен принос, оригиналност на представените трудове и достоверност на представените научни данни.

Справката за приносите отразява адекватно постиженията на гл. ас. Стойчев в представените за конкурса за доцент публикации. Бих казала, че дори са представени по-скромно от реалните му постижения. Той има научен принос в обогатяването на работещи теории в областта на социалните неравенства, социалното изключване на представители на етническите малцинства и мигрантите, както и в изследователски находки, на нови факти в междуетническите отношения и социалните дистанции. Като обвързва емпирични данни със социално-исторически анализ, той сериозно допринася за създаването на цялостен модел за разбиране на етническите отношения в съвременна България. С интегрирания модел за разбиране на връзката между образование, социални нагласи и ефективност на интеграционните политики, неговата работа обогатява както социологията на

образованието, така и социологията на етническите отношения. Представените емпирични резултати са надеждни и добре обосновани. Коректно са посочени използваните изследователски инструменти, методи за анализ и статистически параметри на анализа. Това гарантира прозрачност и възможност за възпроизвеждане на изследванията. Всички научни публикации, представени от кандидата, са изцяло негово авторско дело. Никъде в публикациите му и в проявите му като учен не съм забелязала плагиатство или други отклонения и/или укорими от гледна точка на научната етика прояви.

II. Учебна и преподавателска дейност.

Гл. ас. Любомир Стойчев няма формална преподавателска дейност. Макар да не е показано в автобиографията му, аз имам наблюдения като научен секретар на ИИНЧ за неговата последователна в годините дейност в различни обучителни семинари на института както за докторанти, така и за учени и за представители на НПО сектора. Мога смело да твърдя, че кандидатът има превъзходни преподавателски умения и безспорно има капацитет за научно ръководство.

III. Административна и обществена дейност.

Любомир Стойчев има широка експертна дейност през годините с 26 експертни доклада, становища и консултации за различни институции. Неговата експертиза се търси от различни агенции, органи на властта, неправителствени организации, както и от експерти на международни организации. В участието си в редица проекти извън изследователската компетентност той демонстрира висока степен на организация и дисциплина при администрирането им.

IV. Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

Гл. ас. Любомир Стойчев напълно отговаря на минималните изисквания за заемане на академична длъжност доцент в професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата. С представените публикации извън хабилитационният труд, кандидатът не само отговаря на чл. 2б, ал. 2 и 3 ЗРАСРБ, респ. чл. 27 от Правилника за условията и реда за заемане на академични длъжности „асистент“, „главен асистент“, „доцент“ и „професор“ в ИИНЧ – БАН съответно на изискванията на БАН по чл. 2б, ал. 5 от ЗРАСРБ. Той надхвърля минималните изисквани точки за група Г от показателите за различните научни степени и академични длъжности за Област 3. Социални, стопански и правни науки (220 точки) със своите 249.58 точки. Кандидатът е представил 24 цитирания за целите на конкурса, които са в достатъчен обем и отговарят на необходимия брой минималните изисквани точки (220) от цитираните по-горе документи. Представените констатации за изпълняване на минималните изисквания бяха установени първото заседание научното жури и потвърдени от неговите членове.

V. Лични впечатления от кандидата (ако има такива).

Личните ми впечатления от кандидата са повече от отлични и са от последните 17 години, през които съм имала възможността да работя с него в общи проекти, а в последните години следя работата му и като научен секретар на ИИНЧ. Той е демонстрира изследователска дълбочина, иновативност, непрекъснат стремеж към развитие в нови изследователски умения в количествения анализ и при разработване на методология в социологическите изследвания. Изключително надежден учен. Обръща сериозно внимание на ясното и прецизно представяне на методите за събиране и обработка, както и на възможностите за анализ и интерпретация на данните. На него може да се разчита – дисциплиниран, мотивиран, с високо качество на изследванията.

VI. Мнения, препоръки и бележки по дейността и постиженията на кандидата.

В заключение кандидатурата на гл. ас. д-р Любомир Стойчев в настоящия конкурс за заемане на академичната длъжност „Доцент“ напълно отговаря на изискванията на ЗРАСРБ, правилниците за прилагането му, изискванията на БАН и ИИНЧ. Методологичната прецизност, задълбочеността наред с постигнатата системност при изследванията безспорно е достойнство на рецензираните

публикации на кандидата. Неговата научна работа вече го утвърждава като учен. Препоръката ми в следващия етап на развитие е насочена основно към възможностите му за предаване на ценните знания и опит, които натрупа през годините. Той има капацитет да ръководи докторанти и да формира изследователски екипи. Получаването на титлата "Доцент" ще бъде напълно заслужен етап във формализацията на успешната му кариера.

Гласувам с пълна убеденост със „ЗА" за присъждане на гл. ас. д-р Любомир Стойчев на академичното звание „Доцент" в професионално направление по професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата (Социално-демографски дисбаланси и неравенства, методология на социологическите изследвания).

София,
09.11.2025г.

доц. д-р Стоянка Гинева Черкезова